

קווים לדמותו של אבא

אבא שלי חייל בבריגדה, ימים רבים הוא לא בבית, וכשהוא מגיע לחופשה מיד נמלא הבית בחברים הכאים לשמוע מה קרה באירופה.

השבת השחורה, החיפושים אחרי נשק ולוחמים, בערב המפקד, ושוב אבא איננו. אמנם לזמן קצר, הוא בידי האנגלים!

ומלחמת השחרור, ושוב נפרדים ליגור וחיפה, ואבא מגיע רק לביקור קצר וחזרה לאשדות - הביתה.

ואבא של אהבת טבע - שבת, הוא נעלם... יורד לירדן לדייג. ואת הדגים מקפואים ושולחים לקרובים, הימים ימי הצנע...

אהבת הטבע מביאה הביתה כלנית ראשונה, רקפת וחרצית, עירית, חצב ודרדר.
אהבת הטבע מזמינה אותו לראות את נפלאות בניית קיני הצפרים, הגוזלים הבוקעים, משחקי שעשועים עם הכולכולים, הצפיה בצופיות, לפעמים קפוד שנתפס ואפילו חפרפרת.

כן, אבא, אלה היו החברים הנאמנים שלך.
שנה שנה, חורף, אביב, קיץ וסתיו. יצאת להפגש עם ידידיך, והם לא הכזיבו...

אבא אהב לשוטט, לחפש מציאות ולגלות את הנסתר, מטבע, כלי צור וחרסים, נרות שמן וכדים. ומעל כולם - גאותך, כד הממגורה הגדול השוכן קבע במוזיאון ישראל.

אבא הפליא בכתיבה, כתב יד יפה, נקי, בעל חוש הומור ומאד ציורי. המכתבים והגלויות ממנו היו סיפורים בעלי תוכן ועניין.

הגעת אל סוף הדרך, בית הקברות, מקום ממנו אהבת לצפות מזרחה לעבר פיתולי הירמוך ובריכות הדגים, בית המוטורים ומעל האקוודוקט.

זוהי האדמה שאהבת, שירת הצפורים, הפרחים והשקט עם הרוח הנושב בענפי העצים.

נפרדנו...